välja antud, otsustas volikogu üldiselt jääda juba ennemini määratel-dud kruntide suuruse juurde.

Neist maa-aladest, mis planeerimiskavades on määratud väljaand-misele esmajoones ehitus- või kaubanduslike ja tööstuslike kruntidena, otsustati anda krundid kas omanduseks või põliseks tarvitamiseks, vas-tavalt maa kasustaja soovile.

Krundihindade määramisel võeti aluseks krundi kaugus südalinnast, uulitsate sõidutee ehitamisaeg ja -kulud, mis kuuluvad katmisele maade müügi- või obrokisummadest. Seejuures müügi- või obrokisummad otsustati määrata nõnda suured, et 50% sissetulnud summast jätkuks uulitsate sõiduteede ehitamiseks, 10% jääks linnale administratsiooni-kulude katteks ja 40% läheks asunduskapitalile.

Krundi omandiksmüügi korral määrati Tamme linnaosa I rajoonis, mille piireks on Tartu-Valga raudtee maa-ala, Kesk-kaar ja Väike-Maarjamõisa uul., ning kuhu kuulub ka Veeriku ja Kesk-kaare uul. eraldiseisev maatükk, maa hinnaks 26—40 senti m², II rajoonis, mille piireks on Riia maantee, Kesk-kaar, Raudtee, Soinaste ja Raja uul., Tamme ja Maarjamõisa maaga, määrati hinnaks 21—33 s. m² eest.

Ropka linnaosa ehituskruntide rajoonis, mis asub Aardla uul., Ropka-Räni tee, Tartu-Valga raudtee, Purde talu maa ja Tähe uul. vahel, määrati maahind 25—34 s. m². Kaubanduslike ja tööstuslike krun-tide rajoonis, mille piireks on Tähe uul., Purde talu maa, Emajõgi ja Ropka mõisa maa, määrati maahinnaks 15—33 senti m² eest.

Krundi põlistarvitamiseks andmise korral otsustati võtta kruntrenti 4% krundi väärtusest ja peale selle administratsiooni-kulude katteks 0,5% krundi väärtusest.

Krundihindade kindlaksmääramisel asuti teisele põhimõttele kui 1922. a. rendi määramisel. Siis määrati kogu kvartaali peale üks ja see-sama norm, mis tekitas aga pahameelt kahe kvartaali piiril, kuna üle uulitsa asuvas kvartaalis oli teine norm. Müügihindade määramisel tehti kindlaks maksimaalne ja minimaalne hind, millega kõrvaldati jär-sud üleminekud ühest krundihinnast teise.

Hindade määramisel arvestas linnavalitsus ainult uute linnaosade uulitsate sillutamiskuludega, jättes välja kanalisatsioonikulud, et hin-nad ei kujuneks liiga kõrgeks ega raskeks kasustajaile. Kanalisatsiooni küsimus ei ole uutes linnaosades ka nii valus kui vanalinna piires, sest kruntide suuruse alammäär on küllaldane, et hoida ära roiskvete kah-juiikku mõju. Tulevikus viiakse kanaliseerimine läbi üldises korras. Et krundi hind saaks võimalikult madal, määrati uulitsate sillutuspinna laius nii suur, nagu hädavajaline on nendes linnaosades, kus liiklemine pole suur.

Linnavalitsus ei saa maade müügist mingit kasu, kõik sissetulekud lähevad teistkaudu samade uute linnaosade korraldamiseks.

Vabariigi Valitsus kinnitas selle otsuse 26. mail 1932. a. Sama aasta 20. juunil kinnitas volikogu nende kruntide ostu-müügi ja põlise tar-vitamise lepingute kavad ja määras kindlaks iga üksiku krundi hinna.